

ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΘΡΙΑΜΒΙΚΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ

Τὰ φαινόμενα κατὰ τὸ μέσον τοῦ ποταμοῦ Τιβέ-
ρως ἐρίπια εἰσὶν οἱ ἐρυσσάται τῆς περιφήμου
Θριαμβικῆς Γεφύρας, ἥτις οὕτως ὠνομάσθη· διότι δι'
αὐτῆς διέβαινον οἱ νικηταί, ἐπιστρέφοντες θριαμβευτοὶ
εἰς Ῥώμην, ἐνεκα τῶν ὑπ' αὐτῶν στηθέντων τροπαίων
πρὸς τὴν ἄρκτον ἢ τὴν δύσιν· οἱ δὲ νικῶντες κατὰ τὴν
ἀνατολὴν ἢ τὴν μεσημβρίαν εἶχον ἄλληλ' ἑδόν·

Ὁ θριαμβὸς ἀπεβίβαστο ὡς θραεῖον εἰς τὸν ὅστις
ἐν μιᾷ μάχῃ ἐρόντισε τοὺς ἁπλοῦς πέντε χιλιάδας ἐκ
τῶν ἐχθρῶν του. Ὁ τροπαίουχος ἐπιμπε ταχέως εἰς
Ῥώμην ἐπιστολὰς ἐστεμμένας μὲ δάφνας, αὐτῶν τὸν
θριαμβόν· καὶ ἐν τούτοις ἀνεχώρει ἔχων ὑπὸ τὴν ἐσπυ-
ρὰν δόρυ καὶ τὸν στρατὸν του. Εἰ μὲν ἤρχετο ἀπὸ
τῆς ἄρκτου ἢ τῆς δύσεως, ἐπληροῖκεν εἰς τὴν Ῥώμην
εἴτε διὰ τῆς Φλαμινίας, εἴτε διὰ τῆς Κασιᾶς ὁδοῦ,
καὶ κατέλυνεν ἐντὸς τῶν Οὐατικῶν καὶ Ἰανικλίων
πεδίων.

Ἡ δὲ βουλή, ἐν τῷ μεταξὺ συνερχομένη εἰς τὸν ὑπὸ
τὸ Καπιτώλιον ναὸν τῆς Ἑννυῦς, ἐξήταξε τὰς αἰ-
τήσεις τοῦ νικητοῦ, καὶ κατ' αὐτὰς ἐνέκρινεν ἢ ἀποδο-
κίμαζε τὸν Θρίαμβον. Εἰ μὲν τὸν ἐνέκρινε, διωρίετο
παρεὺς ἡ ἡμέρα τῆς τελετῆς. Ἐπὶ ταύτης ὁ θριαμ-
βεύων, ἐνδεδυμένος παποικιλίμην τήβενναν, ἐκράτει
φάεινα εἰς τὴν χεῖρα· καί, τελομένης πρώτης θυσίας
πρὸς τοὺς Θεοὺς τοῦ Καπιτωλίου ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἑν-
νυῦς, ἐξέβαινεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀνέβαινεν ἐπὶ μεγαλο-
προῦς ἄρματος. Παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν στρα-
τιωτῶν του, ἀνεχώρει ἀπὸ τὰ Οὐατικὰ καὶ Ἰανικλῖα
πεδία, καὶ πρώτον διερχόμενος τὴν θύραν καὶ τὴν γέ-
φυραν τοῦ Θρίαμβου, εἰσῆγγετο εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεως.
Ἀπὸ τούτου, διαβαίνων τὴν εὐθείαν (rectam) ὁδόν,
τὸ θέατρον τοῦ Πομπηίου, τὸν Φλαμίνιον κίρκον, τὴν
στοάν τῆς Ὀκταβίας, τὸ θέατρον τοῦ Μαρκελλοῦ, καὶ
τὸ Βήλαυρον (1), ἔρθανεν εἰς τὸν μέγιστον Κίρκον
Μετὰ τὴν διάβασιν καὶ τούτου. ἤρχετο διὰ τῆς θριαμ-
βικῆς ὁδοῦ, παρ' ἣν ἵσταται ἡ ἀψὶς τοῦ μεγάλου Κων-
σταντίνου, εἰς τὴν λεγομένην ἱερὰν ὁδόν. Ἀπὸ δὲ
ταύτης οὐδὲν ἀπέναντι τῶν μεγαλοπρεπῶν ναῶν τῆς
τε Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ῥώμης, καὶ τῆς Φαυστίνης (2)
εἰσεχώρει διὰ τῆς Φαβιανῆς ἀψίδος εἰς τὸν Φόρον· καὶ
ἐντεῦθεν ἤρχετο διὰ τῆς ἀψίδος τοῦ Σεπτιμίου Σευή-
ρου, εἰς τὸ Καπιτώλιον, ἐνθα κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ ἄρ-
ματος. Ἐνταῦθ' ὀφικνούμενος προσέφερε πανηγυρικὴν
θυσίαν εἰς τὸν βέλτιστον μέγιστον Δία, καὶ τῷ ἐδώρει
τὸ πολυτίμημα ἐχθρικά λάφυρα. Ὁ δὲ θριαμβευτής, εἰ
μὲν εἶχε τὰ σκῆλα τοῦ φονευθέντος διὰ τῶν χειρῶν

(1) Βήλαυρον λέγεται ἡ ἀγορὰ ἐν Ῥώμῃ ἢ ἐπὶ
τοῦ ὄρους Ἀβεντίνου, καὶ λίμνη τις ὡς κατωτέρω
ῥηθήσεται.

(2) Ὁ ναὸς οὗτος ἠγέρθη ὑπὸ τῆς Ῥωμαίας
βουλῆς εἰς μνήμην τοῦ αὐτοκράτορος Μάρκου Αὐ-
ρηλίου Ἀντωνίου καὶ τῆς Φαυστίνης τῆς γυναικὸς
του.

αὐτοῦ ἀντιπάλου ἀρχηγοῦ, ἀνήρτα αὐτὰ εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Φερειοῦ Διός.

Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους χρόνους, ὅτε οἱ Ῥωμαῖοι
ἐπολέμουν μὲ τοὺς λαοὺς τοῦ Λατίου καὶ τοῦ βασι-
λείου τῆς Νεαπόλεως, καὶ ὅτε τὸς νίκας ἐλάμβανον
ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ τῇ μεσημβρίᾳ, οἱ στρατηγοὶ των,
ἐρχόμενοι διὰ τῆς Ἀππίας Ὀδοῦ, ἵσταντο παρὰ τῇ
πύλῃ Καπηνῇ ἐνώπιον τοῦ ἔξω τῶν τευχῶν (extra-
murani) ναοῦ τοῦ Ἀρεως. Ἀπὸ τοῦ Ῥωμύλου (753
Π. Χρ.), ὃν πρῶτον ἡ Ῥώμη ἐτίμησε διὰ θριάμβου,
μέχρι τοῦ αὐτοκράτορος Περσίου (276 Μ. Χρ.) ἀριθ-
μοῦνται 322 θριαμβοί.

Ἡ ἐν Ῥώμῃ Ἀψὶς, ἢ τὸ Τόξον
τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Ταύτην τὴν μεγαλοπρεπὴ τροπαιοφόρον Ἀψίδα ἡ-
γεῖραν ἢ τε βουλὴ καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἔθνος εἰς τὸν Μέγαν
Κωνσταντίνον, διὰ τὴν περὶ τὴν γέφυραν Μούλβιον (1)
νίκην αὐτοῦ κατὰ τοῦ Μαξεντίου. Συνίσταται ἐκ τριῶν
τόξων, καὶ κοσμεῖται μὲ ὀκτὼ ὥραιους βραδωτοὺς κί-
νας τοῦ κορινθίου ῥυθμοῦ, ὧν οἱ ἐπὶ εἰσὶν ἐκ κιτρί-
νου νομμηδικοῦ μαρμάρου, καὶ μὲ πολλὰ ἀνάγλυφα.
ἐν εἰς τινὰ εἰσὶν ἀξία λόγου, καθὼς ἀνήκοντα εἰς πολὺ
διαφόρους ἐποχάς· ἐπειδὴ τὰ μὲν ἐπὶ Κωνσταντίνου
εἰργάσθησαν, τὰ δὲ ἐλήφθησαν ἀπὸ μιᾶς ἀψίδος τοῦ
Τραϊανοῦ.

Ὅλα τὰ πρὸς τὰ κάτω τῆς ἀψίδος εὐρισκόμενα,
ἀπὸ παλαιῶν τῆν ἄλυσιν τῆς Οὐερῶνης, καὶ τὴν
παρὰ τῇ γέφυρᾳ Μιλβία νίκην τοῦ Κωνσταντίνου ὁμοῦ
καὶ οἱ κατὰ τὰς πλευρὰς αὐτῆς δύο κύκλοι, εἰκονίζον-
τες τὴν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, αἱ ἐπὶ τῶν στυλοβατῶν
νίκαι, καὶ αἱ τέσσαρες φῆμαι εἰσὶν ἀκόμψου γλυφῆς,
ὑπαρχουσῶν τότε τῶν ὡραίων τευχῶν ἐν μεγάλῃ πα-
ραμῇ. Τὰ ἀξία λόγου ἀνάγλυφα τῆς Ἀψίδος ταύτης
εἰσὶ δεκαοκτὼ, ὧν τὰ μὲν δέκα, ὄντα ἑτερομήκη, ἵ-
στάνται ἐπὶ τοῦ Ἀττικοῦ (Attico)· τὰ δὲ ὀκτὼ στραγ-
γύλα κινῶνται ἀνω τῶν μικρῶν τέξων. Ὅλα ταῦτα,
ἐξαιρετα ὄντα, ἀρρῆσθησαν ἀπὸ τινος τῶν Ἀψίδων
τοῦ Τραϊανοῦ, καὶ τούτου ἐνεκα παριστῶσι διάφορα
ἔργα αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐφ' οὗ οἱ ὡραῖαι τέ-
χαι ἤκμαζον.

Τὰ πρὸς τὸ Κολοσσαῖον (2) τεθειμένα ἐπὶ τοῦ Ἀτ-
τικοῦ, ἐν μέσῳ τῶν ἀγαλμάτων, τέσσαρα ἀνάγλυφα,
παριστῶσι τὴν εἰς Ῥώμην θριαμβευτικὴν εἰσόδον τοῦ
Τραϊανοῦ· τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαινισθεῖσαν καὶ πλατυν-
θεῖσαν Ἀππίαν (3) ὁδόν· τὴν πρόνοιάν του πρὸς ζου-

(1) Ἡ γέφυρα αὕτη ἥτις τανῶν λέγεται Μούλβιον,
ἀπέχει τῆς Ῥώμης δύο ἰταλ. μίλια. Ὄνομάσθη
Μούλβιος πιθανῶς, κατὰ παραθεσιν τῶν Αἰμυλίων
ὀνόματος, ἐκ τοῦ Μ. Αἰμυλίου Σκαύρου τοῦ εἰκο-
δομήσαντος αὐτήν.

(2) Ἀμφιθέατρον τοῦ Φλαυίου, οὕτως ἐπονομα-
σθὲν διὰ τὸ μέγεθος.

(3) Ἐκ τοῦ Ἀππίου, ὃς πρῶτος ἐποίησεν αὐτήν,
ἔχουσαν μῆκος ἑκατὸν λευγῶν, ἀπὸ Ῥώμης μέχρι
Βρετησιῶν.